

§. 9.

Despre decursulu si decisele siedintelor se tine protocolu regulatu, se autentica la incheiarea fia carei siedintie, subscriindu-se de presedinte si de toti membrii directiunali presenti impreuna cu notariulu. Unu protocolu fora aceste subscrieri nu este autenticu; dar membrii sunt detori a subscrise in data ce elu corespunde deliberarilor intemplete.

§. 10.

Presedintele are detorint'a a trece in ordinea in care au intrat, intr'unu protocolu de intrare — tote chârtiele date seu adressedate la Directiune, precâtu numai se pote in aceeasi diua, provediendu-le cu datulu presentatiunei si cu numerulu curinte, si subscriindu acelu protocolu, pre cîtu nu l'ar tiené elu insusi, cu incheiarea fie-carei dile.

§. 11.

Presedintele pentru ostenel'a sa va primi o retributiune de 600 fl. pe anu, er pentru scripturistica unu pausialu de 300 fl. Membriloru din afara se va respunde pentru dilele petrecute in caleatoria si la siedintia cîte 5 fl. de diua; de asemenea li se vor compensa spesele de caleatoria cu cîte 50 cr. pentru un'a mila cu post'a; er membrii din locu vor primi o tacsa de trei florini pentru presintia la siedint'a dilei.

Cu facerea protocolului siedintelor se va insarciná controlorulu de la cassa, carui pentru fia-care siedintia de diua i se va dă o remuneratiune de 3 fl.

§. 12.

Manipularea cassei se indeplinesc de unu perceptore si de unu scriotoriu cassale, care din urma se va insarciná si cu agendele de controlorou.

Ambii acestia sunt detori, pentru manipularea cassei, a depune cîte o cautiune, si adeca perceptorele in valore de o data si diumetate a salariului seu, in chartie de statu, in ipoteca pupilaria, seu in numerariu. Pentru sum'a depusa in numerariu, se respundu depunatorului interes de 7%.

§. 13.

Salariulu perceptorelui va fi de 1200 fl; er alu scriotoriului-controlorou de 800 fl. la anu.

§. 14.

Disciplin'a si provederea cu pensiune seu escontentatiune a functionariloru cassali dupa servitius mai indelungatu, se va regula prin normative speciali. Pana atunci presedintele ocazionalmente va propune directiunei si va face a se vota tote mesurele disciplinare necesari in conformitate cu dispusetiunile acestui regulamentu.

§. 15.

In oficiulu perceptorelui cadu urmatóiele afaceri: a incassá banii, chitandu regularmente sumele primeite, — a face solvirile asemnate la cassa din partea directiunei, — perceptiunile si erogatiunile a le insemná regulatu in *diurnalul* si de aci in *cartea principale*, — cu capetulu fia-carei lune a incheiá in diurnalul perceptiunile si erogatiunile si restulu a-lu trece pe lun'a viitora, apoi resultatulu fia-carei lune intr'unu conspectu a-lu substerne prin Directiunea capiloru din ambele diecese, acésta celu multu pana in 5 a fia-cărei lune, — a tiené in evidintia exacta solvirea intereselor si candu acésta ar intardiá, nainte de tienerea siedintiei ordinaria a face Directiunei aretare, pentru admonitiunea detorasiloru, — a compune computulu anualu despre intrégia manipulatiunea cassele de peste anulu inchiatu, si acestu computu in timpu de siese septemanu a-lu substerne Directiunei fondurilor spre a urmá conformu dispusetiunei concernante din §.5.

§. 16.

Scriotoriulu-controlorou alu cassei — va tiené pentru sine unu diurnalul despre cele percepse si erogate, — va subscrise cu perceptorele impreuna chitantile despre solvirile facute si petrecute in diurnalulu cassei, — va provedé agendele scripturistice ale cancelariei cassei, cele-ce in §. precedinte exprese nu sunt impuse perceptorelui, — va subscrise totu cu perceptorele impreuna tote conspectele ce au a fi substerne Directiunei, de asemenea si computulu anuale despre intrég'a manipulatiune cassale; in fine elu va ave si functiunea de notariu in siedintiele Directiunei, conformu §-lui 11.

§. 17.

Perceptorele si controlorulu vor tiené unu inventariu esactu despre tote aparatele si rechisitele cancelariali si ei sunt solidarmente responsabili pentru tote cele primeite si insemnate in inventariu.

§. 18.

Tote obiectele de valori, precum: obligatiunile publice si private, carticelele caselor de economia, contractele despre aucta 10 percentuale, sc. scl. — se vor păstra in cass'a de feru, de la care un'a cheia va fi la presedintele Directiunei, un'a la perceptore, èr a trei-a la controlorulu cassei.

Perceptorele va ave si o cassa de mana, in care insa nici o data nu vor poté se remana peste nopte mai multu de 100 fl. Sumele mai mari pururiá cu incheiarea órelor cancelariali se vor depune in cass'a de feru.

§. 19.

Ori-ce primire de bani se indeplinesc si adeveresc prin perceptore si controloru, pe langa luarea de contr'a-chitantie.

Epistolele insarcinate cu bani seu alte valori, macar de ar fi ele adressedate Directiunei fondurilor, se desface pururea numai in presint'a perceptorelui si controlorului, si déca cuprinsul loru privescu aceste fonduri, ele se trec numai de cîtu la cassa. In astfelui de casuri epistolele si cu copertele loru servescu de contrachitantie.

§. 20.

In data ce la cass'a fondurilor va fi incursu o suma mai mare de cîtu ce sunt trebuintele curinti, prisosulu pana la elocarea cu ipoteca se va depune in cass'a de pastrare numita: „prim'a cassa de economii in Temisiór'a”

§. 21.

Computele anuali, mai susu amintite, (§. 15,) se substerne in doué exemplarile, provediute cu copie ale tuturor documentelor concerninti, cari copie se vor controla si autenticá in siedint'a Directiunei, originalele avendu a fi pastrate la cassa.

§. 22.

Sinódele eparchiali esaminandu fia-care de sine computele anuali, si-comunica reciprocamente resultatulu esaminarei, si afandu computele in ordine, dau in contielegore *absolutoriu*.

§. 23.

Candu intre ambele sinóde esaminatórie s'ar escá diferenție, ne complanabili prin contielegere imprumutata, de asemenea candu cei-ce au depusu computele s'ar astă vatemati prin vre-o decisiune sinodale, atunci are locu apelatiunea la congresulu naționale bisericescu, carele decide finalmente in veri-ce intrebare de asemenea natura.

§. 24.

Agendele jurisconsultului sunt: esaminarea cereriloru de imprumutu ipotecariu si a actelor de garantia, si darea de opinione din punctulu de vedere alu recerintelor prescrise si alu formelor legali; de asemenea darea de opinione asupra pasiloru judiciai necesari.

§. 25.

Jurisconsultulu va primi o retributiune a ostaneleloru sale de 300 fl. la anu.

§. 26.

Incassarile pre calea procesului ordinarminte nu se facu prin jurisconsultu, ci printr'unu advocatu privatu, de bunu renume, observandu Directiunea tote recerutele cautele la impoterirele unui atare pentru incasarea de bani.

§. 27.

Jurisconsultulu, perceptorele si controlorulu participa la siedintele ordinarie seu plenarie ale Directiunei — numai la provocare si numai cu votu informativu, si fora diurne.

§. 28.

Pentru servitiulu cancelariale se va luá prin presedinte, in confielegere cu perceptorele — unu servitoru de cancelaria, cu o remuneratiune anuale pona la 300 fl.

§. 29.

Presedintele, membrii directionali, jurisconsultulu si functiionarii cassali, la introducerea in oficiu depunu juramentu pentru implinirea oficiului, adeca administrarea resp. manipularea fondurilor — cu credintia, zelu si nepartialitate.

§. 30.

Denumirea de perceptore si controlorul se face astfelui: directiunea fondurilor ca delegatiune a ambelor sinóde diecesane-publicandu concursu, intr'o siedintia plenaria, intregita prin ambi capi diecesani, sub presedint'i celui mai vechiu, alege din tre concurrenti cu absoluta majoritate de voturi pentru unulu si altulu postu.

Totu in asemenea siedintia plenaria se face si alegerea de jurisconsultu, dintre advocatii romani din locu, fora concursu. Postul de jurisconsultu devenit vacante in cursul anului, provisorminte se poate implementi prin Directiunea fondurilor in siedintia plenaria comună.

§. 31.

Pentru casuri de impedeare provisoria a presedintelui directiunii său a perceptoriului cassei, ei se suplinesc unul pre altul in afacerile loru de totale dilele, era pentru casulu de absintia a controlorului, directiunea face provisuna necesaria.

§. 32.

Control'a, respective inspectiunea fondurilor si a administratiunei loru este a ambelor diecese, cari — pe cătu timpu nu sunt adunate sinodele, o exerciție prin capi diecesani cu ajutoriul senatelor episcopesci. Spre acestu scopu fia-care capu diecesanu, in orice timp este indreptatit, in persona sa printrenu delegatu alu seu, a esamină orice acte ale directiunii fondurilor si a revide manipulatiunea cassale; afora de acăsta insa obligatul este fia-care capu diecesanu din trei in trei luni alternativmente a face atare cercetare si revisiune, avandu totdeauna a-si comunică unul altui a resultatul. Incătu prin resultatul esaminarei s-ar constata unu pericol pentru fonduri, capii diecesani in contilegere, sub responsabilitatea loru, vor lua măsurile necesarie spre delaturarea reului, in casuri grave macar si prin suspinderea unui sau altui functionari de la oficiu si inlocuirea provisoria a acelui-a. Despre totale astorile si dispusetiunile loru vor face raportu motivat celor mai de aproape sinode diecesane. —

§. 33.

Conformu dispusei statutului organicu, banii fondurilor se depunu spre fructificare interalmalimente la vre o cassa de pastrare, er pentru timp de ani, se dau ca imprumuturi ipotecari cu destul garantie.

§. 34.

Cele mai mici imprumuturi ce se potu dă, sunt de 200 fl; er cele mari de 20,000 fl. tienendu-se la impartirea loru in vedere o proportiune egale pentru ambele diecese.

§. 35.

Imprumute ipotecari se potu cere pe garanti'a a totu felinu de averi nemiscatorie private, introduce in cartile funduari. Vile insa si padurile potu face obiectu de ipotece numai dupa valoarea pamentului. —

§. 36.

Cerile de imprumute ipotecari, au se fia adresate catre "Directiunea fondurilor bisericesti si scolarie, comune dieceselor gr. or. romane din Aradu si Caransebesiu in Temisior'a", avandu atari cereri a fi instruite cu:

a) estrasu din cartea funduaria a averei ce se ofere de ipoteca;
b) instrument de estimatiune, care in sate, la imprumutele de la 200—600 fl. se face prin antistita comunale; er in orasie si specialminte acolo, unde se afla scaunul judecatalu in locu, si ori unde se arata necesitatea de pretinire prin barbat de specialitate, prin scaunul judecatorescu;

c) la imprumutele satesci, adeverint'a antistiei comunali despre pretiul curinte alu ipotecii in cei trei ani din urma;

d) carticic'a de contributiune, ori adeverintia de la oficiul de contributiune despre darea directa;

e) adeverint'a oficiului de contributiune despre regulata platire a contributiunei;

f) estrasu din foia catastrului de venite;

g) in casuri, candu ipotec'a se ofere in case sau alte edificie si locuri intravilane, atestatul oficiului de contributiune despre cătul darei dupa venitul anualu;

h) asemenea pentru edificie — politi'a despre ascurarea loru in contr'a focului, luandu totdeodata imprumutatorulu obligamentulu de ascurare necurmata a ipotecii, pre cătu timp va susta imprumutulu, despre ce la platirea intereselor va da doveda prin producerea politiei, in casu de ne'mplnire avandu a asteptat abdicarea imprumutului.

In casu, candu pretiul ipotecii oferite ar insufla dubietate, directiunea la cererea partii va insarcina pre unu incredintu alu seu, ca despre starea si valoarea ipotecii sa-si castige datele necesarie in persona.

§. 37.

Presedintele in data ce a intrat atare cerere, dupa ce aceea s-a introdus in protocolu de intrate alu directiunei, si a capatatu numerulu curinte din acestu protocolu, face se se introduca in carte de primire a jurisconsultului sub numerulu curinte alu acestei carti si provedinta si eu alu protocolului de intrate, — o tramite de locu jurisconsultului, carele in rubricele concerninti va adeveri din'a si timpulu primirei cu subscriserea sa.

§. 38.

Jurisconsultulu are a censură actulu si cererea cu totale adauusele, si celu multu pana in optu dile a le returna presidiului — pe langa opiniunea sa in scrisu, catu mai precisa.

§. 39.

Cererea de imprumutu de impreuna cu opiniunea jurisconsultului, presidiulu o substerne celei mai de aproape siedintie ordinarie, carea, deca dupa opiniunea jurisconsultului este de a se face vr'o intregire necesaria a cererei de imprumutu, dispune acăsta numai de cătu, er deca votul jurisconsultului este pentru acordarea sau respingerea cererii, propune actulu spre deciderea celei mai de aproape siedintie plenarie.

§. 40.

Dece unu imprumutu nu se acorda, actele se trimitu ceritoriului cu decisu negativu.

§. 41.

Dece unu imprumutu se incuiintiedia, numai de cătu se incuiintiedia ceretoriulu, tramiendu-i-se o blancheta de obligatiune, pe langa informatiunea necessaria despre cum are se fia aceea implinita, subscrisa si legalisata judecatalminte, cum se fia intabulata si apoi retramisa directiunei, pe langa unu estrasu din cartea funduaria, din care se vedea intabulatiunea efectuata.

§. 42.

Si acăsta substerne indata dupa sosire se manipuledia si se comunica jurisconsultului intocmai dupa dispusetiunile de mai susu din §§. 37 si 38; er urmandu opiniunea jurisconsultului, deca aceea este neconditiunatu favorabile, si si in siedint'a ordinaria se afla deplinu intemeiata, prin acăsta din urma de locu se dispune eliberarea banilor la cassa; er deca sau jurisconsultu, sau siedint'a ordinaria, din veri-ce punctu de vedere ar dificultă actulu, acel'a se va substerne la cea mai de aproape siedintia plenaria si se va urmări mai departe dupa conclusele aceleia.

§. 43.

Imprumuturile se dau cu dreptulu de edicare *trei luni nante*, cu interese de 8% solvinde totu pe diumatate de anu inainte si pentru spesele administratiunei si manipulatiunei cu unu adausu dela capitale pana la 3000 fl. de 1%; dela 3000 pana la 15,000 fl. $\frac{3}{4}$ procentu! de la 15,000 in susu — de $\frac{1}{2}$ procentu! in fine pentru asecurarea daunei ce s-ar puteti cauza prin nesolvire mai indelungata si procesu, si care dauna prin ipoteca comunu nu ar fi acoperita cu prioritata capitalului, — inca pe langa o *cautivne stipulabile si intabulanda* — dupa capitale pana la 1000 fl. de 20%, dela 1000 fl. pana la 5000 fl. de 15%, dela 5000 fl. pana la 10,000 fl. de 10%, dela 10,000 fl. incolo 5%.

Percentuatiunea pentru spesele administrative si de manipluare se va conta separatu.

§. 44.

Responderea punctuala la terminu a intereselor avandu a fi intitita cu rigore, in obligatiune se va stipula: ca prin neresponderea unei rate la terminu, capitalulu se considera de edis; pe langa acăsta se va stipula, ca interesele neplatite la terminu, indata se vor considera de capitalu si dupa ele pana la diu'a responderei se vor computa procente si adausu deobligatu la capitalu.

§. 45.

Ducerea la indeplinire a dispusetiunilor acestui regulamentu procatu ele privesc administratiunea fondurilor se increde directiunei; specialminte incătu pentru dispusetiunea §-lui 43 cu privintia la principiulu enunciatu de ambele sinode diecesane, ca prin imprumute se se ajutore crestinii nostrii din ambele diecese pentru midilocirea succesiva, ca imprumutele mai mari decatul cele normate se se reduca, de asemenea ca cele dela straini — se se edica si incaseditie, — se defige unu terminu de patru ani, de la intrarea in viatia a directiunei fondurilor. —

PARTE NEOFICIALE.

Catră on. cetitori ai „Luminei.“

Domnulu Iosifu Goldisiu, din caușa multelor sale afaceri profesorale, nepotendu conduce mai departe redactiunea „Luminei“ — cu acesta misiune Preasanti'a Sa Domnulu Episcopu alu nostru a binevoitu a me insarcină pre mine in modu interimalu. O sarcina este acest'a pentru mine, cătu de onorifica, atât de grea.

Sunt două punctele ce-mi marescu sarcin'a in acesta pusețiune, antau: *programul făiei*, si alu doilea: *opiniunea publică*. Aceste sunt acele puncte inseminate, pe langa cari trebuie să se invertescă întrég'a lucrare a unui redactor!

Program'a „Luminei“ este bine cunoscuta la toti, ea nu se poate altera nici decât, pentru că este spresiunea reprezentantilor poporului, si nu a unui individu singularicu. La acesta programa dura me alipescu si eu, o priuscu de a mea intru tōte, ea va fi busol'a lucrarilor mele!

Departate insa de a face publicului nescari promisiuni mari pe viitoru, decât: lucrarea continua dupa modestele mele poteri — premiu că o făea bisericăsa cum e „Lumina“ cu anevoie potă se corespunda tuturor pretensiunilor publicului cetitoriu; cu anevoie pentru că mater'a ce tractează in colonele sale, nu potu fi stricta evenimentele dilnice, ci aceea trebuie formata, trebuie produsa; va se dica: redigiarea ei pretinde poteri multe si studiu continuu, ca si ori care făea eschisiv literaria.

Dară scopulu „Luminei“ nu e intru atâtă tractarea cestiniilor nalte dogmatico-teologice, cătu mai alesu: a dă poporului invetiaturi folositore din vieti'a practica, ca elu se pricpea institutiunile bisericei sale si scopulu loru salutariu. In directiunea acest'a am lucratu, in directiunea acest'a vom lucra si pe viitoru!

Nu-mi remane alta decât, a me recomandă bunăvointie publicului cetitoriu, si a-i cere sucursulu moralu si materialu in lucrare, cu atât mai alesu, căci făea ce redactezu, nu este proprietatea individuala, ei a intregei noastre eparchie!

Vincentiu Mangra.

Dotatiunea clerului este prim'a si urgent'a nevoie in biserică nostra.

Dela intrarea in vietia a „stat. org.“ mai de multe ori s'a accentuat necesitatea cea mare de a imbunătățea materiala decadiuta a clerului nostru. Preotimea a datu petitiuni peste petitiuni la sinodulu eparchialu, dar glasulu ei pana acum a sunat in desiert. Datorintele preotilor nostri s'au sporit, responsabilitatea s'a marit, si in locu de favoruri, ei intimpina dispretiu si nepasare la poporulu, pentru care traiesce, se luptă si jertfesce!

Formarea clerului teneru s'a cugetat a fi de ajunsu spre mantuire, insa realitatea vedese contrariulu, vedese aceea, că foră dotatiune, clerulu teneru nu potă luă asupra angajamentulu si sarcin'a apostoliei; de aici apoi s'a ivit lipsa invederata de preoti in tōte partile diecsei.

Pana candu clerulu va fi spriginitu in lucrarile sale, pana candu intru implinirea misiunei preotiesci poporulu i va dă sucursulu materialu si moralu, pana atunci biserică si natiunea potu conta la cele mai frumose resultate, la din contra nesuntiele nobile devinu numai o utopia.

Constantia si resolutiunea clerului, in lupte sunt binecunoscute din trecutu; biserică si institutiunile ei le-a aparatu in tōta vremea. Cele diece găne si eresurile

că au sguduitu biserică lui Cristosu, n'au potutu molipsi institutiunile ei, si numai eresulu arianiloru a paralisat in cătu progresulu bisericei ortodoxe.

Jugulu evangelicu cu adeveratu era greu de portat, totusi preotii nu s'au retrasu dela suportarea lui, si triumful loru a fostu intreit, la ce forte multu a contribuit rîvn'a crestiniloru catra biserica, si tari'a credintei loru.

Dara si altecum clerulu in trecutu era spresiunea viia a poporului, văcea lui era santa si decidiatoria. Asia la cuvintele lui Vasiliu celu mare, Atanasiu si ale lui Grigoriu din Nazianzu, parintii si maicile din Efesu fiindu duse la pierdiare luau in bratii si pre copii loru, si asia primeau inucenici'a. — Tertulianu despre romanii din Daci'a ca despre crestini, cu mandria dice: s'au supusu a- cum creditatii lui Cristosu, Ddieului adeveratu diversele popore ale getuliloru, multe tienuturi ale mauriloru tōte hotarale spaniloru si ale galiloru si locurile britaniloru cele nepatruse de romani, si natiunea Sarmatiloru, a Daciloru (adeca a romaniloru) si a germaniloru (Tertull. adv. Iud. c. VII:) era Pliniu in Epist: 97. catra Traianu asia serie: că atâtia crestini au aflatu nu numai in cetati, ci si in sate si agri, incătu templele idoliloru ajunseră acum a fi desolate si sacrificiile parasite. Cine ar trage sub dubietate că nu clerulu inspirat de pre inalt'a Pronia divina — a' facutu pre urzitoriulu acestoru resultate? Cu dreptu cuventu elu este acel'a, care secli indelungati, uniculu a fostu conducatoriulu si luminatoriulu poporului, elu este acel'a, care amesuratu chiamarei sale este si adi paditoriulu celu mai bunu si creditiosu alu Bisericei si a Statului, si acest'a credu a fi recunoscutu si in cele mai staturi europene; insa deca nu ne vomu ingrijii de subventiunea lui, vom potă pe viitoru a mai acceptă ceva intru folosulu comunu? Respunda starea nostra actuala; elu este subordinat ierarchiei sale de o parte, era de alta—Statului, prin urmare — servește la doi domni, si nici că potă sermanulu cu honorariulu seu celu atât'a precariu asi alină multele sale lipse pe langa missiunea lui cea grea; elu este sermanulu si cersitoriu, căci candu i ar compete ceva — de dupa ostenelele sale — dela poporu, de multe ori nu vede unu banu, pana nu singuru merge a casa la datorasiulu seu, apoi candu 'si coaduna asia numitulu „biru preotiescu anualu“, era singuru din casa in casa spre bat-jocura la alte nemuri — trebue se alerge si se cersiesca ce lui i compete dupa munc'a sa. — Dotatiune! si inca din altu isvoru, e de lipsa pe sém'a clerului nostru, si acest'a este o dorintia universală, si acceptam cu mare doru rezolvirea ei. —

Demetriu Pop'a,
parocu si ases: consist.

Isusu Salvatoriulu lumiei.

Stricta, admoniatoria si serioasa e invetiatur'a evangheliei. Cu seriositate inalta ne arata aceea scopulu celu finalu, care e destinat pentru noi, ca omeni si crestini, si cu colori negre ni depinge abaterea dela acestu scopu adeca pechatulu, care ni omora sufletul. Acest'a ni arata in tōta golatarea smintele lumesci, tienendu inaintea ochiloru nostri lumin'a muribundiloru, infacisandune mōrtea cea infricosata cu puterea ei. Cu infiorare ne aduce aminte de judecat'a cea mai de pe urma, carea se va fini cu judecat'a despre vieti'a vecinica. Ne conduce in abisulu intunecim, unde nu este alta de cătu intristare si desperare, in temnița maniei lui Dumnedieu, unde e plangere si scrânjirea diniloru, in flacăr'a de focu a infernului, unde sunt acel'muritori, cari ne pocainduse inainte de mōrte, sunt in eternu sugrumati si pedepsiti. Adeverurile aceste evanglice destăpta pre omu din slabiciunile sale, prin cari adeseori pechatuiesc.

Insa Dumnedieu nu poftesce dela noi servilismu, ci temere făscă; deoarece Dumnedieu nu ne poftesce perirea, de aceea si

Evangeli'a ne infatisidă exemple cari pe noi se ne indemne insufletiescă si aredice. Dar' tōta desfatarea, totu ajutoriulu, tōta bucuria, cu care pecatosulu se impartasiesc prin evangelia sunt cuprinse in aceste cuvinte: „*Asia a iubitu Dumnedieu lumea cātu a datu pre fiulu seu, ca toti cāti vor crede intru elu sè nu piéra ci se aiba viétia de veci.*“ Dumnedieu a iubitu — pre cine? pre angeri si pre cei drepti. Nu numai pre acesti'a a iubitu ci si lumea; ce e lumea? Multimea pecatosiloru, pre cari ar trebui se i deparatedia dela sine, se ii persecutedie in eternu, ii-a iubitu, voindu ca se nu péra ci ca in eternu sè se inaltie. Si cum se pote intemplă acēst'a? Prin singuru unulu nascutu fiu alu seu, pre care ni l'a datu de frate, mantuitoriu si exemplu. Deci bucurate o pecatosule, caci scopulu maretii dela care te ai abatutu érasi lu-potii ajunge, caci ai pre fiulu carele te va conduce la tatalu. — Déca te temi de Dumnedieu ca judecatoriu, imbratiosidă pre fratele celu dumnedeescu. Déca nu ai putere ca se te aredic din multimea peccelor, apuca man'a Mantuitorului teu. Déca nu scii calea, pre care trebuie se umbli in venitoriu, privesce exemplulu care strelucesc in faci'a fiului lui Dumnedieu. Inchipuesce-ti ca si cum Dumnedieu astadi ar rosti catra tine ca si ôre candu catra apostoli pe muntele Tavorului: „Acest'a este fiul meu celu iubitu intru carele bine am voit, pre acest'a se-lu ascultati.“

O cuventulu celu eternu a lui Dumnedieu, care la implinirea vremei ai primi trupu omenescu, ca se ne poti fi frate, mantuitoriu si exemplu, patrunde sufletulu meu ca aradicandu-m pretece se-mi potu castigă viétia eterna. Maria precurata, mum'a lui Dumnedieu, arata-mi pre Isusu fructulu pantecelui teu. Deci tōta cuventarea voiu imparti-o in 3. parti, vorbindu despre fia care de osebi.

Partea I. Isusu fratele nostru. Partea II. Isusu Mantuitorulu nostru. Partea III. Isusu exemplulu nostru.

Partea I. Isusu fratele nostru.

„*Si cuventulu trupu s'a facutu si va locui intre noi*“ (Ioanu I. 14.) Aceste le dicemu in tōta diu'a de 3. ori in rugatiunea angerului Domnului, candu biseric'a, prin sunetulu clopotelor chiama la sine dimineti'a, la mediasi si sér'a pre toti fi sei ca se-si aduca aminte de intruparea fiului lui Dumnedieu. Pentru ce trebuie se ne aducem de atate ori aminte despre acestu secretu? Caci intruparea fiului lui Dumnedieu este bas'a mantuirei noastre, isvorulu sperantiloru si a iubirei lui Dumnedieu. Fiul lui Dumnedieu a luat trupu, nu ca se judece pre cei peccatosi, ci ca se mantuie si se inveti pre omeni. Fiul lui Dumnedieu a luat trupu nu pentru ca se ne predee pre noi mortii cei vecinice, ci ca se ne castige viétia eterna; si se ne impartasiesca in nemurire. Intru adeveru, pentru că a luat trupu omenescu nu se pote cugetă alta de cātu că s'a micsioratu pre sine, tacanduse asemenea nouă nimicindu foradelegile noastre; celu eterun se face muritoriu, ca murirea se o stremute in nemurire, celu mai fericiu se supune suferintielor, ca se ne scóta din suferintia la felicitate; fiul lui Dumnedieu se face fiu omesnecu, ca pre noi se ne faca fii alui Dumnedieu. — Deci primirea trupului omenescu e cuprinsulu tuturor bunatilor, intru adeveru e o intemplare de bucurie, de care aducendune aminte, se ingenunchiemu dicendu: „*Si cuventulu trupu s'a facutu si locuiesce intre noi*.“

O! suflete alu meu simtiesci acea bucuria, acea desfatare, care se cuprinde in aceste cuvinte? Dumnedieu se face omu.

In vremea aceea s'a intemplatu că angerulu Gavrielu s'a trimis la feti'r'a Mari'a se-i spuna, că va fi umbrita de duchulu santi si va luá in pantece si ya nasce pre fiulu celui de susu, insa a fostu dela incepulturii lumii determinat, ca cuventulu lui Dumnedieu se primésca trupu omenescu. De aceea noi omeni nu numai cu sufletulu ci si cu trupulu suntemu asemenea fetiei lui Dumnedieu, avendu trasurile fetiei lui, acarui omenire din veci era cuprinsa in idei'a trinitatii. Deci cu totu dreptulu putemu dice că, intre tōte vietuitorele omulu e celu mai placutu lui Dumnedieu.

Intru adeveru prin Isusu Cristosu amu dobenditu mai multu de cātu am perduto prin stremosiu. Adamu. Prin Adamu eadiendu in peccatu amu incetatu a mai fi fiili lui Dumnedieu, si a dobendii viétia eterna. Ora se fia vr'unu sufletu de omu care pe langa tōta convingerea ar fi crediutu au presupusu că Dumnedieu canduva va fi fratele nostru? Pentru acea si invetiacei lui tie-néu in celu mai mare secretu imbracarea lui in trupu omenescu. Acestu adeveru ilu amintesce elu in evangeli'a sa, aceste le publica in carte intemplamintelor. Aceste le pune ca incise in epistolele sale unde asia dice: „*Ceea ce era intru incepudu, ce am auditu, ce am vedidu cu ochii, ce am privit ce am pituit cu manele despre cuventulu vietii...*“ Ca si cum ar' fi

voit u se dica: Credeti ori cātu de necrediutu sè se para a fi: Cuventul trupu s'a facutu si locuiesce intre noi; fiul lui Dumnedieu a primitu trupu omenescu, elu e fratele nostru.

Apostolulu a sciutu că, multi secretulu acesta necuprinsu lu voru despretui.

Ce asiu face, déca acestu secretu astadi l'asiu audi prim'a data, déca d. e. nascandu-me in Americ'a seu Austral'i'a din cuventulu unui vestitoriu asiu intielege: cum a creatu Dumnedieu lumea si tōte acele ce sunt in trens'a, cum au calcata omenii cei dintaiu porunc'a lui Ddieu in raiu, tragandu prin acēst'a asupra loru judecat'a cea, mai osendita si vecinica; si Dumnedieu, ca dreptulu seu celu vetamatu, se-lu pôte impreună cu bunatatea sa, n'a trimis pre profetulu celu santitu in pantecele mumei sale, nici dintre puterile ceresici, nici vr'unu angeru, ci pre fiulu seu celu unulu nascutu, l'a trimis in lume, ca se fia fratele omenilor. Dumnedieu fratele meu — ôre acestu secretu nu ar face nici o impresie ne asupr'a sufletului meu, candu e cunoscute din viétia-mi frageda.

„*Asia a iubitu Dumnedieu lumea, cātu a datu pre fiulu seu, ca toti cei ce voru crede in tr'ensulu se aiba viétia de veci* (Ioanu 3. 16) — Caci nu pentru aceea a trimis Dumnedieu pre fiulu seu ca se judece lumea, ci ca lumea prin trensulu sè se mantuiesca.

O cuventulu lui Dumnedieu, care din veci ai fostu la sinulu parintelui, si la implinirea vremei ai devenit omu in pantecele feciorei, te adoru si cinstescu venirea ta, in multimea necasurilor. Ce te a atrasu din ceriu, ce te a indemnaturu, ca in asia stare deplorabila se te presentezi, se primesci chipulu servului, si se te imbraci cu hainele omenilor peccatosi? Amorea te a trimis la noi, ca se ne conduci pre noi érasi la tatalu. De ce esti tristu o suflete alu meu, si de ce me infestezi? Speréza in Dumnedieu, caci elu deodata si Mantuitorulu teu; Dumnedieu e alu teu judecatoriu, nu e maniosu elu pre tine in veci, caci: „*Asia a iubitu Dumnedieu lumea cātu a datu pre fiulu seu unulu nascutu, ca toti cei ce voru crede in tr'ensulu se aiba viétia de veci*“ Cu adeveratu Dumnedieu a trimis pre fiulu seu, nu ca se judece lumea, ci ca lumea se o salvéza prin trensulu. „*Bunatatea lui Dumnedieu preste tōte lucrurile sale*,“ elu nu voiesce mórtea peccatosului, ci ca peccatosulu sè se intorca dela caile retacite si se fia viu.

Asia e, me voiu intorce dela caile retacite, si dupa ce prin intruparea Fiului lui Ddieu m'am impartasit u Ddieu voiescua mai trai ducendu o viétia necuvintiösa. Eu pe acel'a voiescua iubi care mai nainte pre mine m'a iubitu, care pentru mine a luat trupu omenescu, ca se me faca partasiu bunatilor lui Dumnedieu.

(Va urmă.)

Vechii gramatisti si ortografisti Romani de oriente (Daco-Romani) de stravechi'a nostra religiune ort. orientala.

(Continuare din Nrulu 4.)

Alu patrule si ultimulu in seculu 18-le gramatistu-ortografistu Romanu ortodossu, fu Radulu Tempea directorul scólelor noastre ortodosse nationali din Tranni'a.

Acestu venerabile mosiu alu nostru edede gramatic'a sa in limb'a romanésca, la Sibiuu in tipografi'a lui Petru Bart in anulu 1797, eu spesele ôrecarui Radulu parochu satului lungu din Secelea.

Abia mai este delipsa a spune aci, cumca opulu acestui zelosu barbatu, fiindu compusu in limb'a nostra nationala, a fostu mai folositoriu, si prin urmare mai latitu intre Romanimea ciscarpatica.

De dupa datele ce-mi stetera la dispusetiune, pana acum am demustratu, cumca Romanii ortodoxi in seculu alu 18-le afora de alte opuri, au arestatu patru opuri gramatic'e precandu fratii de unu sange abia unulu; droptuacea constatatu este pana la evidentia, cumca afirmatiunile unora frati de unu sange cari dicu că numai ei sunt luminatorii natiunei noastre, — sunt nisice apucaturi frivole.

Honorabila Redactiuno! Desi vedu prea bine că dispuneti de pucinu spatiu in „Lumin'a“ dar totusi in interesulu numerosilor lectori, Ve rogu ca caldura, ca se binevoiti a publica pre-cuventarea gramaticei lui Radulu Tempea susu memoratu, apoi ca se véda si fratii de unu sange cei ce au ochi, si se auda coi co au urechi zelulu Romanului ortodoxu din seculu alu 18-le.

Me voiu tiené strictu de testulu si ortografi'a autorului, numai cātu sciindu, că tipografi'a din Aradu nu dispune de caracter círiliane, o voi transcrie cu litere romane adaugendu u finalu.

"Cuventare înainte."

Acăsta precuventare la gramatica, ca se me esprimu asia este un'a istorioră a literaturei românesci. Ea sună asia:

Vrendu cineva o maiestria a invetării, are mai intaiu trebuinția a se chiverni de unele aleace prin cari se păta aduce lucrul seu la buna seversire. Tote sciintiele asia sunt unele cu altele legate, cătu un'a fora de alt'a, buna si temeiniciosa seversire nici intr'unu chipu nu pote dă. Sciintia astronomica fora de cea matematica, nici intr'unu chipu, nu se pote inveti cu adeveru intemeiatu; atâtă si cea matematica fora de cea aritmetica. Sciintia doftoriei fora de fizica; si fizic'a fora invetiatu' fireșca, erasi nu pote luă drept'a ei seversire. Invetiatu' filosofica fora de Retorica, si Retoric'a fora de maiestri'a gramatica a se inveti nu se pote. Deunde vedi iubite cetitorile! precum maiestri'a gramatica este începerea si povatiuirea spre tote celealte maiestrii si sciintie inalte.

Acăsta este dreptu aceea cheia care dintr-un tuneculu ne-cunoștiintiei ne deschide usi' prin care venim la lumin'a inteleptiunelui, spre care de multu amu fi avutu trebuintia de a veni; insa machnire intru adeveru! căci lipsindu-ne acăstă mai intaiu trebuintiș'a maiestria, ce a potutu alta a nasce fora decătu desradacinaarea mai intaiu a limbii noastre romanesci (care a fostu cea vechia româneșca), dupa acea lips'a cartilor de maiestriile si sciintiele cele inalte, apoi imbeznierea mintei inecarea de totu in prostia si nesciintia; si éta acum suntemu ce ne vedem cu ochii, si ne simtimu pre noi insine!

Pricin'a insa a scaderii noastre a fostu si nestatornici'a stepanirei. Pana candu a statu Daci'a (cu legiōnele româneșci care imperatoriul Traianu le a adus in Daci'a) sub sceptrul imperatiei româneșci; Romanii romanesci seu româneșci au vorbitu, éra indatate imperatului Constantiniu Pogonatu pre la anulu dela Cristosu 669, a supusu tiér'a stepanirei lui, am inceputu a nevoi a sci limb'a bulgara (ca un'a ce eră mai de trebuintia pre vremea aceea) si asia limb'a noastră a amestecat cu a Bulgariloru.

Adeverul pricinae acesteia prin noi insine Romanii carii ne aflam acum prin Ardealu, Banatu si Ungrovlachi'a adeca tiér'a romană, si si prin alte parti lumenit se descopere, in Ardealu fiindu Romanii amestecati cu Ungurii si nemtii, cei de prin Varmegii au amestecat limb'a loru mai multu cu cea Ungură, dicendu *tistasiu* in locu de *curatu*, *chedvesiu* in locu de *voiosu*; *duhanu* in locu de *tabacu*; si éra unde sunt amestecati cu nemtii in scaunele sasesci, au amestecat-o cu cea nemtă, dicendu *silofmitia* in locu de caciula de nopti (Schlafmütze) Haltibindel, in locu de maframa de grumadi (Halsband) si altele. In tiér'a romană unde sunt amestecati cu Grecii, si invecinati cu Turcii, amesteca limb'a romană cu cea grecă, dicendu: nu me piracsi, in locu de nu me negăi seu superă, se me pliroforisesci, in locu de se me faci cunoscutu seu luminat; sa luatu la ipolipsis, in locu de sa luatu la mare cinste seu tare inainte; in tiér'a Banatului fiindu amestecati cu serbii, au amestecat-o cu cea serbă, dicendu *istina* in locu de *adeveratu*, *bogda prosti* in locu de, Ddieu se-ti primăsca, (bogdati prosti) *pohvala* in locu de *pompa*, si altele.

Dupa pomenitului Constantiniu Copronimu la 800 de ani crestinenduse la Tiarigradu imperatorul Michailu fiului imperatului Teofilu, s'a talmacitu si cartile bisericesci despre limb'a greca in cea slaveana, si avendu is limb'a nostra lipsa de carti bisericesci, amu cautata a primi cele slovenesci. — Si asia limb'a nostra stricandu-se, ba mai de totu intienenduse a perduto si maiestri'a grairei, care ne avendu parintii nostrii grige de a o iuscusi, tota nesciintia si varvari'a au cuprinsu pre neamulu nostru si a cadiutu mare prostia.

Tardiu dupa aceea amu avutu norocire de unii intelepti omeni spre fericirea nostra rîvnitori, carii au inceputu a deosebita limb'a romana; macar că de nu cu maiestri'a gramaticei, inca totusi cu intorcerea ore-si caror'a carti in limb'a nostra. Dupa cum am potutu astă pana acum, celu mai vechiu a fostu *Genadie* metropolitul romanescu alu principatului Ardealului, care la anulu 1580 a tiparit in limb'a romana intaiu in Brasovu Casanii. Dupa aceea mai gasim cartile lui Moisie proroculu, Fucerea, Apoc. si a. I. t. la anulu 1583 in Orestia. La anulu 1675 prin sobornicesc'a porunca a Savvei metropolitului romanescu alu princ. Ard. s'a poruncit preotiloru a incetă de a mai sierbi santele taine in limb'a straina cea slaveana, ci in limb'a parintesca romana; — fiindata dupa aceea Molitvelniculu si Ceaslovulu s'a tiparit romanesc. Era la an. 1651, in dilele lui Simeonu Stefanu metropolitului romanescu alu princ. Ard. s'a tiparit *Psaltirea* despre jidovie pre romanie in Belgradu. La an. 1642 s'a tiparit Cazanii la Govor'a. La an. 1658 Pravil'a in Tergoviste. La an. 1668 in Tergoviste Biblia romană. Era cea mai mare parte a cartilor-

ra bisericesci s'a talmacitu de Damaschinu eppulu Romnicului la 1730 cu stilu si graiu forte luminat, dar amestecate cu multe cuvinte slovenesci, puindu vreme in locu de, *timpu*, *sluga* in locu de *siervu*, *pricina* in locu de *causa* si altele.⁴

Presbiterul J.

O privire scurta asupra starei bisericei si a clerului din Anglia dela evulu mediu in cōcia!

In Anglia pe la anulu 1562 s'a privilegiat o biserica de regin'a Elisabet'a, carei se dede numele „biserica engleza episcopală.” Biserica acăstă ca să se destingă de cele lalte biserici protestante din Anglia, si ca hyperarchica-aristocratică să se numește de „sublimă” si dede de Symbolu 39 de thesuri, cari se si promulgara totu in acelu anu, de numit'a regina. De atunci in cōci fia care rege a Angliei si are dreptul supremativ asupratutoror bisericelor din Anglia — tocmai asia cumu are Pap'a asupra bisericelor apusene.

Privilegiul acestă fu intarit de camer'a Tierii, ba chiar si de episcopii din Anglia, dar insa cu acea modificatiune ca respectivii regi se nu aiba nici unu amestecu in administrarea Tainelor, ei se fie patronii bisericelor, se fie foru spalatoriu in afacerile bisericesci! va se dica se aiba putere deplina in afacerile strinse bisericesci!!

Dar acă, suprematia acăstă cătu a folositu invetiamen-tului si sciintielor teologice, si in urma căta in bunatatile a adusu intru sustinerea in bunastare a disciplinei bisericesci?

Biserica engleza, dela carea se emanau tote ordinatiunile, si rescriptele, a starnuit forte pucinu in directiunea invetiamen-tului si a intereselor teologice, pentru că laicii abusau multu cu institutiunile bisericesci d. e. Dela teologu nu cereau că se se ocupe cătu mai multu cu sciintiele dogmatico-teologice, si pre-tindeau, ca progresul si cultur'a lui se fia mai multu profana! Preotii satesci nu erau qualificati, nu erau alesi, parochiele se impartau dupa chipsu'l a suprematorului, ba si mai multu, celu ce avea parale multe, castigă parochia buna, va se dica, se impartau parochiele nu după qualificatiune, ci conformu patronagiului!! Si episcopii, de tote aceste pucinu se interesau! Ce urmă apoi de aci? nu arare ori acea, că preotii debili in sciintiele teologice, cumparau cuventari bisericesci, si apoi acăstă le rosteau fililoru sufletesci, si nu arare ori era si asia casu, candu preotul rostea o cuventare in contr'a convingerii sale.

Din aceste predise vedemu dara că biserica suprematisata nu pote progesă, ci ea trebuie se-si aiba institutiunile sale libe-rali aceste trebuie se le exercize insasi ea, căci numai asia pote prosperă clerulu, numai asia pote biserica să se desvalésca din ideile complicate. Pana candu, déca biserica are suprematia laica nu pote clerulu progesă nici in cultur'a teologica, nici in cea sociala, ci trebuie se remana indereptu; dara nici chiamarea statului nu pote fi alta decătu se garanteze libertatea atâtă singu-lariciloru, cătu si corporatiunilor religionare.

Anglia si in privint'a acăstă a retacită căci a imputerit monastirile se-si castige parochiele cele mai de frunte. Pana in sfersitu Henricu alu 8 le le desfiintă si acestă, si acu bunurile bisericesci, nu sunt nici parochiale nici monastiresci, ci ele sunt posesiunile unor proprietari!!!

Ce privesce esteriorulu bisericelor din Anglia e forte sim-plu. Bisericele sunt edificate spre resarit. Decoratiuni din laum-tru nu au nimica, este numai o simpla masa acoperita cu unu prosopu (cersavu) alb, de-asupra ei stau două table de lemnu seu de petră, pe care sunt sculptate cele diece porunci. In midi-locu e scaunulu oratorie. Èr ornatul preotiescu e o reverenda imbumbata, si cu unu gulera alb.

Asia stetera afacerile bisericesci in Anglia pana in dilele mai din urma. Cu tote aceste, poporulu se alipesce cu amore de religia, si nimicu nu-lu pote abate dela credint'a sa, dela ve-neratiunea catra religie. Elu urmează cuvintele santului Apostolu Pavelu carele dice: Fie care din voi să se supuna puterei mai inalte, nu pentru fric'a pedepsei, ci pentru conseintia.

Urosiu Ioanoviciu,
clericu de an. II.

Instructiunea publica in Romani'a.

Program'a invetiamen-tului primariu.

Mai nainte de a determina materiele de invetiamen-tu pentru Instructiunea publica generala, se observam ore cari diferintie intre cei cari sunt chiamati a le studia. Sunt trei mai principali: diferintie de secsu, diferintie in intelligentia, si diferintie dupa localitate.

Diferintie in Secsu.

Femeia este facuta pentru barbatu, si barbatulu pentru femeia. Lips'a unuia din lume aduce disparitiunea celuialaltu. Sunt döue jumetati ce forméza *omulu*: Candu numai un'a se cultiva intregulu este incomplectu, diformu, nu presinta nici o armonia, nu se aplica legea naturei.

O copila, instruita, indata ce a devenit nevasta si mama, este *monitorulu* familiei. Nu este unu exemplu, unde mam'a sciindu carte, se triméta pe copii sei la scóla fora se scia ceti si scrie. Déca órecari circumstantie punu pe muma in imposibilitate de asi trimite copii la scóla, ori-cari ar fi grijile si occupatiunea sa, ea totdeaun'a va gasi timpulu necesarui pentru a invetiá pe copiii sei in totu cea-ce insasi pote se ii invetie.

Déca de la 1848 incóci instructiunea copileloru ar fi fostu obiectulu de atentiune ce noi reclamamu pentru ele, am puté asta-di parcurá tota Romani'a, fora a dä peste unu copilu macar mai josu de 15 ani care se nu scia ceti si scrie.

Nu este totu astfelu cu parintele de familia in clasele laboriose de prin orasie si sate; candu ei nu posiedu nici o notiune elementara se aretu in generalu pucinu interesati de instructiunea filoru loru; candu ei sciu ceti si scrie, raru ii vedi dandu-si ostanéla a instrui insasi pe copiii loru, séu celu pucinu a ii cercetá de lectiune, la intórcerea loru, de la scóla.

Instructiunea parintelui de familia profita numai lui singuru, a mamei de familia din contra se gasesce totdeaun'a in persón'a fiiloru sei.

A instrui copilele este a deschide o scóla in sinulu fia-carei familie; deschideti dara o scóla, séu celu pucinu o clasa de fete in fia-care comuna.

Sa ne fia permisu a spune aici in câteva cuvinte opinionea nostra asupra instructiunei ce trebuie se se dea femeiloru.

Cestiunea instructiunei ce se cuvinte femeiloru se reduce dupa noi, la nisce termini prea simpli desi este una din cestiuniile cele mai importante pentru secolulu si societatea in care traimu.

Incepemui mai antaiu prin a declará ca in Romani'a ca si in tota Europa orice incercare de emancipatiunea femeiei séu a femeiloru nu pote fi nici o data luata in seriosu, ridicoulul i va fi unu obstacole iresistibile; de faptu legile nostre in armonia cu natur'a si gradul de civilisatiune nu aservesca nici de cum pe femeia, din contra le respecta si le protege.

Condițiunea legala a femeiei dar nu implica reforme importante; nu este insa totu astufelu despre educatiunea loru sociale, forte neglijita de unu guvern care si-a atribuitu directiunea instructiunei publice.

In educatiunea femeiloru, de cea ce trebuie se se ocupe cine-va inainte de tote, este utilitatea misiunei loru, caci a o negligá este a nu vedea in ele de cătu sotie date omului pentru a ii indulci vieti'a a incantá petrecerile sale, a impartii suferintiele cu ea si a indoii bucurieile.

Considerata sub acestu punctu de vedere mai multu pastoralu de cătu sociale instructiunea superficiala a femeiloru se esplica; nu este necesariu, in adeveru, ca instructiunea loru se fia mai profunda, déca ele nu au alta destinata de cătu aceea de victimă séu de idolu.

Dar déca idilei poetului veti substitui cugetulu legislatorului, déca in loculu nevestei numai vedeti de cătu mama, rolurile indata se vor schimbá, femeiei va apartinea primulu, barbatului secundulu; in acestu din urma, nu veti mai vedea de cătu *fatu* crescutu de maica sa.

Atunci instructiunea femeiloru ve va parea incomplecta si superficiala, cu totulu contrarie scopului la care ea ar trebui se tinda, atunci ve veti surprinde insive, sustinendu acea ce conrupe societatea: "femeia este facuta numai pentru a placé si a iubi". Atunci ve veti grabi a recunoscé ca din cele döue condițiuni ale femeiei, acea de mama este prim'a, si acea de nevasta secunda; maternitatea este vocatiunea sa, ea radica pre femeia mai pre susu de omu; maritagliu nu este de cătu o functiune care pune din contra, pre femeii in dependinti'a barbatului.

Pentru a determiná mai precisu, care este educatiunea si instructiunea ce trebuiese primésca femeia, este trebuintia ca mai pre susu de tote se ne damu bine séma de misiunea ce i prepara tendintiile societatii.

Omulu trebuie se fia formatu pentru institutiunile tieriei sale, femeia pentru omulu care a devenit astfelu. Trebuie se consideramu calitatea de cetatiénu, ca adeveratulu mobile

alu esistintie sociale a omului; destinat'a unei femei este la rondoul seu, cuprinsa in aceste döue titluri: nevast'a si mam'a cetatiénului.

Femeile porta viitorulu societatii in sinulu loru. Ori ce progresu repede si realu se atribuie numai loru.

Ameliorarea sórtei claselor populare si moralisarea loru este strinsu legata de ameliorarea instructiunei femeiloru; un'a nu pote fi posibile de cătu dupa realizarea celeialalte.

Fora a mai renoi discutarea actiunei reciproce a moravurilor si legilor, dicemu, pentru a transá cestiunea indecisa, ca influenti'a asupra moravurilor poporului si progresului ratiunei umane apartiene mai multu mumelor de familiile de cătu legilor.

A formá mume demne de acestu nume, capabile de a eserçá cu deosebire acésta prima functiune sociale, astfelu trebuie se fia scopulu instructiunei femeiloru, a formá neveste, care se fie socie dulce, placute si fidele, va fi cu atâtu mai buna cu cătu va avea de rudimentu exemple mai adesea ca precepte, fora se fi fostu preparate intr'unu modu sistematic; fiti siguri că copil'a va fi totdeaun'a buna nevasta déca educatiunea unei bune mame a facut'o dupa imaginea sa.

Considerata sub acestu punctu de vedere cu totulu materialu, care este instructiunea ce trebuie se se dea copileloru? Ce cunoscintie i va trebui se castige?

La tote cestiunile ce s'ar putea face, noi vom respunde prin aceste döue linii care cuprindu tota program'a educatiunei copileloru.

Trebuie a invetiá pe femei aceea ce ele trebuie se invetie mai tardiú pe copii cei vor nasce.

Cu alte cuvinte:

Trebuie a dä copiloru si copileloru nascuti in aceasi conditiune in aceiasi instructiune, pentru ca in viitoru, copilele, devenite mume se implinesca ceea ce instructiunea publica nu face de cătu pe jumatate, si acésta cu multa bataia de capu, si ca astfelu se fia asigurate si instructiunea si educatiunea copiiloru, fora a vetamá interesulu familiei, si fora a turburá hierarhi'a sociala asia precum face egalitatea civile si libertatea politica. (Estr. dupa *Oltulu*.) Gr. D. P.

VARIETATI.

= La dispusetiunea Prea Santiei Sale Domnului Episcopu diecesanu se voru tiené esamenele semestrale de iérna cu elevii dela institutulu teologicu aradanu in 25. si 26. a le lui Februaru a. c. st. vechiu.

■ Protodiaconulu Iosifu Goldisiu ca referinte consistorialu in senatulu strinsu bisericescu dandu-si resignatiunea sa dela acestu postu, Preasant'a Sa Domnulu episcopu acésta resignatiune motivata si cu provocarea la conclusulu sinodulu 83. din anul 1872. a binevoitu a o primi; facendu pentru sevirsirea lucrariloru incopceate de acestu postu provisire interimala si pana atunci ce loculu devenit u vacantu se va deplini pe calea sa in modu definitivu.

- Dlu Dr. Eugeniu Mocioni, in favórea fondulu nostru eparchialu, a renunciatu la intrég'a sa competitia de spese si diurne pentru participarea la congresulu electoralu din tómna; va se dica acelu Ilustru Domnu a sporitul fondulu eparchialu cu o suma de 70. fl. v. a.

In timpulu de facia, candu poporulu nostru cuprinsu de o seracia generala numai pote — séu forte pucinu — contribui la sporirea fondurilor sale bisericesci si scolarie, o donatiune ca cea de mai susu, a Dlu Dr. Eugeniu Mocioni, astadi mai multu ca alta data ea este bineprimita de biserica si natiune. Primésca deci Ilustrulu Domnu si din partea nostra multiamit'a cordiala, ce i datorim pentru acésta fapta adeveratulu crestinesca si-romanésca!

□ Ap'a rece ca tratamentu contr'a friguriloru tifoide (tifuse). — Ap'a rece, unulu din cele mai puternice modificatore cunoscute a organismului, pare a se putea aplicá cu succesu la tratamentulu friguriloru tifoide. De candu termometrulu s'a introdustu in practicarea medicinei, so scie că fenomenele grave a friguriloru tifoide sunt legate cu o radicare insemnata a temperaturei animale. Termometri'a medicala a demonstratu că o caldura excesiva este isvorulu periculeloru iminente pentru centrurile nerviloru si pentru inima. In acestu casu crescerea caldurei trebuie micsorata cu ori ce pretiu. Din timpulu lui Hipocrate este cunoscuta influeniti'a binefacatore a apei reci asupra friguriloru periodice. Currie in 1798, a rousit u a temporá accidentele nervosa a friguriloru scarlatine prin afusiuni de apa rece, si cugeta se aplice acestu tratamentu la frigurile tifoide. Leroy prescria acésta metoda

la 1852; dar Brand celu dintaiu, la 1861, cutedia se intrebuinteze apa rece intr'unu modu esclusiv in terapeutic'a frigurilor tifoide: „Pana candu temperatur'a bolnavului, dice Brand, va trece de 38°5, va trebui se i se aplice din 3 in 3 ore cate o baie mare rece de 20°, care se tinea 15 minute, si i se va da se bea la fie cari 15 minute cate o inghititura de apa cu ghiécia. Ori ce friguri tifoide tratate cu apa rece se voru vindecá.” D. Glenard din Lyon, acum de curendu a urmatu din punctu in punctu indicatiunile lui Brand la spitalulu Croix-Rousse, si a reusit. Acesta metoda s'a aplicatu cu acelasi succesi la Paris, la ospitalulu St-Antoine din serviciul D-lui Béhier. Tratamentulu ordinariu ne aducendu nici o amelioratiune simtitore in timpu de 14 dile, D. Béhier se hotari a intrebuinta unu midiloci mai energeticu. Bolnava, o feta de 19 ani, fu scufundata intr'o baie de 20°. A dôu'a di temperatur'a i se scoborise de la 40 la 30°; acelasi tratamentu dilele urmatore, 3 bai de 12 minute fie care: pulsulu crescu. Dupe cateva dile i reveni intelligent'a, si incepua intrá in convalescentia. Bine intielegendu-se ca n'avemu in vedere, prin mentionarea acestoru exemple de vindecare pe medicu care negresitu trebuie se le cunoscă, dar pe cei din prejurulu seu cari ar putea, spaimentati de energi'a tratamentului, se precumparesca decisiunea sa, si se 'lu impedece a incercá unu midiloci adesea eficace. Afora de aceste se pote micsiorá temperatur'a si prin alte midiloci. Magendie a aratatu alta data ca, acoperindu pelea cu o unsore impermeabila, se producea o recire insemnata la animalele cu cari se facea esperintia. Schéneemann, si mai cu séma doctorulu Lowinson, avura ideea de a intrebuinta acestu metodu in tratamentulu frigurilor tifoide. D. Lowinson, dupa comunicarea ce a facutu Societetii din Hufeland, acopere cu slanina corpulu bolnavului. O óra dupa ungere temperatur'a descrese cu unu gradu. De candu tratéza astufelu pe bolnavii sei, i-a scapatu pe toti. Metod'a nu e asia energica ca a lui Brand; dar se pare ca nu pote exercitá o influentia totu atâtu de tare asupra organismului. Esperint'a se va pronuntia in ultim'a instantia. Nu putem parasi acestu subjectu fora a semnalá, dupa cercetarile cu to-tulu recente a Dlui Desjardins-Beaumetz, actiunea clorhidratului de amilamina asupra descrescerii pulsului si a temperaturei. Acesta compositiune, in dosa de 50 centigrame, scobóra la barbatu pulsulu, in 12 minute, cu 12 pana la 20 pulsatiuni pe minuta. Acesta proprietate depresiva a fostu intrebuintata cu succesu in tratamentulu frigurilor tifoide. (Vocea Covur.)

Numerulu de facia contienendu o colă - celu pro-simiu va aparé numai joi'a viitoria.

CONCURSU

1

pentru vacanta statiune invetiatorésca din Temesiesti, pana in 25. Februarie, a.c. candu va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: 100. fl. v. a. 5. sinice de grau; 5. sinice de cucurudiu, 70 portiòne de fenu; 10. orgii de lemnne cuartiru cu gradina.

Recenti au a-si tramite cursele loru dlui inspectoru in Tótvarad. Temesiesti, 3. Februarie. 1874.

Comitetul parochialu:

In contilegere cu inspect. cere. de scole Vasiliu Belesiu.

Concursu

2

pentru vacanta statiune invetiatorésca din Comun'a Misic'a Inspectoratulu Chis-Inelului, Cottulu Aradului, se deschide concursu pana in 25 Februarie st. v. a 1874. in care dî va fi si alegerea:

Emolumintele sunt: 1.) in bani gat'a 160 fl. v. a. 2.) 10 cubule grau. — 3.) 6 cubule cucurudiu. — 4.) 50 magi fenu, séu 50 fl. v. a. — 5.) 12 orgii lemne din care este a se incaldi si scol'a. — 6.) 13 jugere pamantu. — 7.) Cortelu liberu cu intravilanu de 800 orgii.

Doritorii de a fi alesi in acésta statiune invetiatorésca, au cursele loru bine instruite, cu testimoniu preparandialu, de qualificatiune si celu pucinu de II. clase gimnasiale si cu tote atestatele recerute, precum si despre portarea buna politica si morala, adresate, ale trimite la subscrisulu Comitetu parochialu in Misic'a.

Misic'a in 12. Februarie 1874. v.

Comitetul parochialu,

In contilegere cu mine Ioanu Cornea Inspectoru scolaru.

CONCURSU

1

pre statiunea invetiatorésca rom. ort. conf. din Zimbru inspectoratulu Iosasiului, cu carea sunt impreunate urmatorele emoluminte, si anume: In numerariu 157. fl. 50. cr. v. a. 5. cubule de grau; 5. de cucurudiu; 12° de lemne din cari are a se incaldi si scol'a; cortelu liberu cu gradina de legume. —

Doritorii de a ocupá acestu postu, sunt avisati a-si instruii cursele loru cu documentele recerute in sensulu Statutului, organic, apoi intitulate catra comitetulu parochialu, ale adresá concernintelui inspectoru scolaru cercuale in Iosasielu ultim'a posta Gurahoncz, — pana in a 9. Martiu st. v. a. c. in care dî va fi si alegerea, — avendu respectivii aspiranti in acestu restimpu a se presentá la sant'a biserică, spre a-si demustrá desteritatea in cantari si tipicu. —

Zimbru la 11 Februarie 1874

Comitetul parochialu:

In contilegere cu mine. Ioanu Munteanu Insp. scol. cere.

Edictu.

2

Mart'a nascuta Frentiu din Fibisiu, carea inca in 1839, a pa asitu cu necreditia pe legiuittulu seu barbatu Martinianu Pelea totu din Fibisiu, si nesciindu-se nici pana astazi loculu ubicatiunii ei, se citédia prin acést'a, ca in terminu de unu anu si o diua sè se preasentdie la scaunulu protopresviteralu mai diosu insemnat; caci la din contra, procesulu divortialu intentatul de barbatulu seu se va pertractá si decide si in absint'a ei.

Lipov'a, 5 Faurariu, 1874.

Forulu Matrimonialu gr. or. ali protopresviteratului Lipovei.

CONCURSU.

2

Deóre ce in sensulu publicatiunei facute in lun'a lui Decembrie in fóia nostra „Lumina” competentii pentru parochi'a vacanta din Morod'a nu s'au infatisiatu la biserica nostra de aicea pentru de asi dovedi desteritatea in tipicu, cantu respective in servitiulu Ddiescu si predica: prin acésta se scrie concursu de nou pe langa conditiunile urmatore: Una sesia pamantu, 148. mésuri bucate — grau si cucurudiu, éra dela 35. case a 33 cr.

Doritorii de a fi alesi se-si trimita cursele la protop. tract. D. G. Vasilieviciu in Siria. Preferintia voru avea cei cu clase gimnasiale seu celu pucinu cu celea capitali.

Alegerea va fi la Dumineca 3-a a parasimelor.

Aspirantii sè se infatisiedie pana atunci la biserica in vre o Dumineca seu serbatore pentru de a cantá seu a servi S. Liturgia.

Morod'a, 11. Februarie 1874

Comitetul parochialu

Cu scirea mea G. Vasilieviciu protopopulu Vilagoziului.

CONCURSU.

3

Pentru statiunea invetiatorésca din Comun'a Parhid'a, protopresviteratulu Luncii se scrie concursu:

Emolumintele sunt:

1. $\frac{1}{2}$ sesiune de pamantu de clasa 1.
2. 12 cubule de bucate in grauntiu.
3. 2 stangeni de lemnne si paie de incalditul scol'a. —
4. In bani gat'a 40 fl. v. a. si accidentiile cantorale.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetatorescu, sunt positi de asi tramite recursurile loru pana 1. Martie c. v. in care dî se va tineea si alegerea avendu recursurile adresate Comitetului parochialu ale tramite protopopului tractualu in Oradea-mare.

Datu in Parhid'a 3. Faurariu 1874.

Comitetul parochialu.

In contilegere cu protopopulu tractualu.